

J. C. Christensen: Vi have nu hørt, at den første Indstilling fra Undersøgelserne havde fundet Sted den 30. Oktober. Altsaa kunde for det første det daværende, afgaaede Ministerium ikke have gjort nogen Meddelelse til Rigsdagen derom. Saa den Bemærkning af den højtærede Minister kunne vi ganske holde ude af vore Betragtninger i denne Sag. Dernæst fik vi at vide, at den første Indstilling vel var gjort den 30. Oktober, men at alt endnu ikke var klappet og klart, at Undersøgelserne altsaa endnu ikke ere færdige og derfor ikke kunne forelægges Rigsdagen, saaledes som Lovens Ord bød. Da tykkes det mig lidt hastigt, at man udbyder Arbejdet for den ene Part af Projektet. Jeg tror, at den højtærede Minister tager meget fejl, naar han mener, det er en Slags gammel Skik. Det er det slet ikke. Lovens Ord sige klart og tydeligt, at Planerne skulle forelægges Rigsdagen, og at Rigsdagen skulde have alt liggende for sig, saaledes at Valget kunde træffes frit, og alt kunde være undersøgt fra begge Sider.

Nu siger den højtærede Minister, at med Hensyn til Kredsen af Firmaer er det en gammel Skik, at man ved større Arbejder begrænser Kredsen af Firmaer. Det kan være rigtigt nok, at man træffer en Begrænsning, men vi have ikke hørt andet fra den højtærede Minister om denne Begrænsning, end at han siger, at de ere komne med, som burde med, og deri ligger i Virkeligheden et Skøn, maaske endogsaa et ganske vilkaarligt Skøn. Dernæst har det hidtil ikke været Skik, at man satte Kreditvilkaar ind, som i Virkeligheden ere et Slags tilsløret Statslaan, og at den højtærede Minister saa ikke nævner de Vilkaar for os, saa at vi klart kunne fatte dem. Han sagde, at de Kreditvilkaar vilde han ikke have sat ind, om han skulde have skrevet Betingelserne; men det kaster jo et Lys over hele Udbydelsen, som er ret mærkværdigt. Her er et Arbejde paa 10 Mill. Kr., som udbydes paa Kreditvilkaar, som, saa vidt man kan skønne, efter hvad der er sivet ud til Offentligheden, indeholde et tilsløret Statslaan. Det gør en Minister paa egen Haand uden at tale med sine Kolleger derom, han forbereder et Lovforarbejde af den Art uden at tale med sine Kolleger, end ikke med Finansministeren. Jeg havde dog troet, at Finansministeren var med her, at virkelige Kreditvilkaarene vare satte af ham. Det skal jeg ikke opholde mig videre ved. Jeg har kun ønsket at faa Oplysning derom. Vi have ikke faaet Oplysning om, hvor-

ledes de Kreditvilkaar endelig ere formede, naar Pengene skulle udbetales, men vi have faaet den Oplysning, at den højtærede Minister tager Afstand fra dem. Derfor haaber jeg, at de heller ikke fastholdes, men fastholdes de ikke, ved jeg ikke, hvad Nytte man har af hele Udbydelsen til Licitation. Saa er det altsammen meget paa det usikre.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgekreds): Jeg kan just ikke smigre mig med, at jeg fik ret meget ud af min Forespørgsel til den højtærede Minister, men jeg fik dog saa meget ud af den, at det var først den 30. Oktober, at Planerne vare komne fra Statsbaneanlægene til Regeringen, og at der altsaa var noget i min Forudsætning om, at maaske Planerne ikke vare færdige, da Rigsdagen traadte sammen. Naar de ikke vare færdige og ikke havde kunnet blive færdige vel at mærke, var det, indrømmede jeg allerede i min første Tale, for saa vidt en gyldig Grund til ikke at overholde Lovens Fordring. Men nu, da Arbejdet er udbudt, maa man gaa ud fra, at de Planer ere i nogen Maade og i længere Tid have været saadan færdige, at de kunde forelægges Rigsdagen. Det er ikke sket, og jeg fik heller ikke Svar paa, hvornaar det vilde ske. Jeg kan vel tænke mig, at det vil ske, naar vi en Gang faa Lovforslaget om Masnedsund Broen lagt frem, men det er ikke noget at takke for, det er ikke noget særligt. Det var heller ikke Meningen med § 2 i Loven. § 2 har en bestemt Mening med sin Fordring om, at Planerne skulde forelægges Rigsdagen ved Samlingens Begyndelse. Det var naturligt, at vi skulde have dem, naar en Gang et Forslag kom, og det var noget, vi ere vante til. Jeg kan kun fremdeles beklage, at det synes, som om den Sag er bleven ikke saa lidt forkludret i Mellemtiden, fra Lovforslaget i Foraaret blev vedtaget og til nu, og jeg for mit Vedkommende vil sige, at den Maade, hvorpaa Sagen er fremmet, er i Strid baade med Lovforslagets Aand og med dets Bogstav. Jeg tror, at jeg kan sige paa Udvalgsmedlemmernes Vegne i det Udvalg, jeg den Gang var Ordfører for, at vi havde ikke tænkt, at denne Sag skulde lægges til Rette, saadan som det nu ser ud til, og som den til Dels er lagt til Rette, og jeg beklager, at dette maaske vil lægge Sten i Vejen for hele Sagens Ordning. Uden at komme ind paa, hvorledes min Stilling til Masnedsund Broen er eller ikke er, skal jeg sige, at jeg er i høj Grad